

Albina

Revistă Enciclopedică Populară

Apare în fie-care Duminică

Abonamentul în țară pe an Lei 5 | Abonamentul în străin. pe an Lei 8
 » » » 6 luni » 3 | Un număr. 15 bani
 Pentru anunțuri 1 leu linia Măca publicitate 5 bani cuvintul.
 Manuscrisurile nepublicate se ard.

Comitetul de redacție:

Ion Kalinderu

P. Carboviceanu
C. Rădulescu-Motru
G. Coșbuc
J. Ţescu
P. Dulfu

Colonel P. V. Năsturel
G. Adamescu
V. S. Moga
N. Nicolaescu
Gr. Teodossiu

Const. C. Popovici-Tașcă.

SUMARUL: *G. Coșbuc*, De-o fire și de-o ființă.—*I. V. Rădulescu*, Câte-vă explicațiuni liturgice.—Starea și statistica meseriașilor.—*Irimia Popescu*, Părțile de sub unghie din cari se compune copita calului.—*R. N. Grigoreca*, Indreptarea stărilor sâtenului prin învățători.—*Colonel Năsturel*, Stégul și Stema României.—O nouă societate economică la sate.—*Icon. Const. Nazărie*, Iov.—*Un asistent*, Teatru la sate.—*Get.*, Călăuza țeranului.—*P. Gheorghiasa*, Duminica mare în Brosceni, județul Suceva—Cronica Săptămânii.—De la sate—Mulțumiri.

Ilustrațiuni: Bolta de d'asupra policandruului la Mitropolia din Iași.—Vederea interl-
 oră a paretelui despre ușa citorilor de la Mitropolia din Iași.—Drapel Model 1867.—Trei
 prietenii vin să viziteze pe Iov leprosul.

Către abonații noștri.

Dorind necoutenit a face cât mai multe înlesniri iubitorilor noștri abonați și mulțumită conducătorilor cunoscutei Bănci de scont din București str. Smărdan No. 2, administrația revistei noastre, aduce cu plăcere la cunoștința abonaților din județele mai jos notate că pot plăti abonamentul revistei, absolut fără nici o cheltuială :

La Banca de scont din	București
” ” ” ” sucursala	Galățî
” ” ” ” ”	Brăila
” ” ” ” ”	Constanța
” Banca comerului	Bacău
” ” ”	Craiova
” ” populară	Pitești
” Creditul comercial	Caracal
” Banca Mehedințului	T.-Severin
” Cooperativa	Bârlad
” Banca comercială și industrială	Ploesei
” Banca Vâlcea	R.-Vâlcea
” ” de credit	Roman
” ” Oltului	Slatina
” Casa de scont și împrumut	Iași
” Banca Teleormanului	T.-Măgurele
” ” Putnei	Focșani
” ” industrială și comercială	Piatra (N).

depunând numai suma de 5 lei și un timbru de 0,10 bani, pentru care vor primi chitanțe din partea numitelor case.

Credem că abonații noștri din județele sus arătate, cari sunt în întârziere cu plata, se vor grăbi a achita, rugându-i numai ea să ne avizeze și pe noi de ziua când au depus banii și No. chitanței ce li s'a liberat, printr'o simplă carte poștală.

La 1 Oct. 1901 începând anul al V-lea al revistei, domniile abonați cari vor dori să continue abonamentul, îl pot achita dea-dreptul la casele menționate.

Profităm de acest prilej pentru a ruga din nou pe onorații abonați, se francese toate scrisorile pe cari ni le trimit, de ore ce noi trebuie să plătim îndoită taxa francării la scrisorile nefrancate, ceea-ce cu părere de rău ne silesc, a refusa ori ce corespondență cu taxa de plată.

De-o fire și de-o ființă.

I.

crisesem eu într'un număr al «Albinei» un articol despre «Legea strămoșească» și arătam într'insul ce e nēmul românesc. Am avut prilejul să vorbesc de atunci pe la țară cu ómenī carī aũ cetit acel articol, și am băgat de sēmă că unii tot nelămuriți aũ rēmas, iar alții

l-aũ înțeles pe dos.

Nu le intră în cap unora, că noi am fi de-un neam cu Italianii și cu Francesii, pentru-că — ȃic ei — «noi suntem ortodocși iar aceștia papistași» decī aũ altă lege. Altoră, dimpotrivă, nu le iese din cap gāndul că noi n'am fi de-un neam cu Rușii și cu Bulgarii și cu Grecii, pentru-că tot după ȃisa lor «ei aũ la fel sfinții din calendar, ca și noi, și aũ aceleași sērbători» decī sunt de-o lege cu noi.

Precum se vede, și unii și alții dintr'ai noștri sunt cu ochii închiși: unii își închid ochii de gróza că aũ să vadă pe Italiani și pe Francesi înaintea lor, alții îi țin strāns închiși de gróza că dacā i-ar deschide n'ar mai vedē înaintea lor nici pe Ruși și pe Bulgari, nici pe Sērbī și pe Greci.

Să lāsăm noi pe papistași de-ocamdată în apele lor, să lāsăm și sfinții din calendar la o parte — și să facem cruce mare ca să ne ferescă Dumneđeu și de papistași și de sfinții rusesci ai calendarului, pentru-că noi nici cu unii nici cu alții n'avem de împărțit nimic. Dacā mi-o ajutā Dumneđeu, iar d-vóstră veți ceti bine ce scriũ, o să ne facem cu toții o apă și vom ști lucrurile la un fel cu toții.

Rusul e Rus și nu e Român, Sērbul e Sērb, Italianul e Italian, și-așā mai încolo. Român pe lume e numai Românul. Toți acei ce își ȃic singurī loru-și că sunt Romāni, și nu le este rușine s'o spue nici când sunt lipiți pāmintului de săraci, nici când sunt putređi de bogați; toți cāți aũ învętat de la mamele lor romānesce și tot romānesce își învațā pe copiii lor să vorbească, dar mai ales toți aceia carī sufer la fel și vreaũ să sufere la fel tóte amarurile ce cad

peste țară și peste neamul lor românesc și ai aceiași dușmani și aceiași prieteni, toți într'un gând: aceștia sunt Români și alcătuesc némul românesc. Cine se ȃdice Român, numai până ce-î sărac, ca să se pótă înfige între noi, cu gândul ca după ce se va îmbogăți să se lepede de noi ca de Satana și să ajute pe dușmanii noștri, de acela ne lepădăm și noi tot ca de Satana. Nu e Român, de-ar fi de o mie de ori născut și crescut între noi. Nu e Român omul care nu vrea să-și crească copiii românește și-și bate joc de limba noastră; nu e Român cine își bate pieptul și se îmbulzesc tot în frunte ca să ia parte la cinstea ce i se face óre-cumvã némului, dar care dă dosul când e vorba să fie pãrtaș la suferințele noastre și când e să îndure amarul ce vine câte-odată peste noi, și ȃdice ca Țiganul: la plăcinte am fost, acú la lucru mai fie și altul. Nu e Român cine nu e gata totdeauna să-și verse sângele și să móră pe câmpul de luptă, apărând nu ce este al sėu, ci aceea ce este și a lui, adecã a némului întreg.

Noi Români mergem în rėsboiú și murim, nu pentru alții, ci numai pentru noi și pentru némul nostru, și puțin ne pasă de sfinții calendarului rusesc orí de papistașii apusului. Noi suntem singurí pe lume, un neam, ca un singur om. Noi, întâiú de tóte, naționalitatea noastră, Románismul, și-apoi sfinții calendarului!

Noi nu ne apărăm în rėsboiú, cu sângele nostru, numai pãmíntul și grãul semănat în el, și nu ne apărăm de dușmani numai casa ce-o avem și nevasta și copii. Asta e lucru puțin, și de multe orí și streini de némul nostru se duc la luptă alături cu noi, dacã trăiesc în țară și au să-și apere pãmíntul și casa. Noi, Români, apărăm însă lucruri sfinte, curat ale noastre și-ale nimănui pe lume ale altuia: limba noastră, drepturile noastre, pãmíntul care ascunde ósele părinților noștri, naționalitatea românească și libertatea. Ne luptăm pentru ale noastre, iar ale noastre nu sunt nici ale Rusului, nici ale Bulgarului, nici ale nimănui altul, pentru că Rusul și Bulgarul și cine vreí, au pe-ale lor și pentru ale lor se luptă. Să nu vė ispitescã gândul să credeți, că Rusul bună-órá pornesc rėsboie cu Turcul de dragul Románilor, că i s'ar fi topind sufletul de mila noastră. Ar cheltui el sumedenie de bani cu rėsboiul, și-ar omorí el atãția sol-

dați și și-ar face grijă și amaruri, numai așa de milă multă? Par'că el nu scie vorba: Milă mi-e de alții, dar de mine mi se rupe inima. Rusul pentru ale sale se bate, iar ale noastre nici o dată n'au fost și nu vor fi ale Rusului, ori ale altora.

II.

Noi Români suntem un neam cu toții: Munteni, Moldoveni, Ardeleni și ori-cum ne mai chêmă. Toți suntem de-o fire și de-o ființă, precum Tatăl. Fiul și Duhul Sfint sunt trei fețe și cu toate acestea sunt un singur Dumnezeu de-o ființă și de-o fire.

În «ființă» ne apropiem ca frați de o sêmă de nêmurî, și tot așa ne apropiem cu «firea» de altă sêmă de nêmurî. Dar pe deplin nici în «ființă» nici în «fire» nu este alt neam asemenea nouă. Tot așa, veđi-bine, alte nêmurî au firea și ființa lor, deosebită de a noastră.

Aș vrê să vê dați bine sêmă ce vreă să ăică ființă și fire, ca să vedeți din cele ce voiți spune, ce este nêmul românesc și prin ce se deosibesce de alte nêmurî. Iată două pilde. Lupul e de un neam cu câinele, după viță deci sunt acelaș animal. Sunt de-o ființă. Dar nu sunt de-o fire, căci unul e blând, altul sălbatec. Saū: focul te arde, tot așa te arde apa ferbinte. Ast-fel apa ferbinte și focul au aceeași însușire, te ard, deci ele sunt de-o fire. Dar nu sunt de-o ființă, căci apa ori-cât de ferbinte ar fi tot stinge focul, adecă pe cel de-o fire cu ea.

Cănele și lupul deși de-o ființă, se îndușmănese, fiind-că nu sunt de-o fire. Apa și focul dinpotrivă, deși sunt de-o fire, se îndușmănesc fiind-că nu sunt de-o ființă. Și așa e dușmănie mereu în natură între ființă și fire. Numai ce este de-aceeași fire și ființă e «unul și nedespărțit».

Iatăcum: de ce-am fi noi cu Rușii un neam «fiind-că avem aceeași lege ortodoxă» saū să ăicem, aceeași fire? Ființa nu ne este una; nu suntem de-un sânge, după părinți, și nu vorbin aceeași limbă. Pilda mea: Români sunt foc, Rușii sunt apă. Ce avem la fel? Legea bisericii, saū ca se ne întorcem la pildă, avem aceeași fire, căci suntem ferbinți la fel. Și ne înșală pe noi așa de mult lucrul acesta, în cât să credem că apa ferbinte a Rusului e una cu focul

Românului? Lege, ne lege, ortodox ori ne ortodox, ferbinte ori rece: să nu uitați că apa stinge focul! Și a căutat și caută să-l stingă!

Asta am spus-o în trecet, iar într'alt număr al «Albinei» mă voi întorce cu vorbe mai adânci.

(Va urma).

G. Coșbuc.

Câte-vă explicațiuni liturgice (1).

e lângă catapetasma mai găsim în centrul bisericii și alte lucruri, cărora trebuie să le dăm atențiunea noastră.

În bisericile din vechime se află un singur loc de unde sfinții servitorii cetiaș diferitele rugăciuni în fața credincioșilor. Acest loc, care constă dintr'o ridicătură a pardoselii bisericii, cam în dreptul policandrului, eră la aceeași înălțime cu altarul, la unile biserici întinzându-se până la piciorle catapetesmei, iar la altele ocupând la mijloc o suprafață în formă de patrat sau cerc, atât cât puteau să se misce servitorii bisericii în timpul când făceau serviciul. Motivul, care îndemnase pe căpeteniile bisericesci, să alegă un ast-fel de loc înalt pentru rugăciune, constă în faptul următor: sfinții servitorii stând în mijlocul poporului și având privirea d'asupra tuturor credincioșilor, puteau să fie auțiți de-o-potrivă și din tôte părțile.

Locul acesta ridicat în mijlocul bisericii purtă numele latinesc *solium*, care pe românesce însemneză tron, pentru că de-aci, ca de pe înălțimea unui tron, se vesteă cuvântul lui Dumnezeu. La unele biserici *solium* eră prevădut cu un grilaj împrejur. D'asupra lui se află și amvonul, pe care-l vedem astă-zi în pe-rețele despre miadă-nôpte al bisericii.

Acum se nasce întrebarea: în bisericile nôstre românesci s'a aflat vre-o dată un asemenea tron în mijloc? La această întrebare putem răspunde cu negativul nu, de ôre-ce n'avem nici o biserică, în care să găsim *solium* din vechime. Cu tôte acestea amintiri despre existența lui ne-aș rămas, prin imitațiune. Observând cine-vă cu atențiune pardosela de desubtul policandrului, numai de cât vede un semn deosebit. Acest semn, care este făcut dintr'o piétră zugrăvită în formă patrată sau de cerc ne amintesce pe vechiul *solium*. Chiar papura, care nu lipsesce nici odată din mijlocul bisericii, și pe care adesea ori stău preoții

(1) Veți No. 34, 35, 36 și 37.

și diaconii pentru a ceti rugăciuni, ne vine în ajutorul celor spuse mai sus.

Pe lângă acestea vedem că servitorii sfințiți ai bisericii pronunță în anumite timpuri ale serviciului nisce rugăciuni sub policandru, cari rugăciuni se cetiaș numai de pe *solium*. Așă, cetirea evangheliei, apostolului, catismelor, etc. în același loc, unde presupunem că ar fi fost vechiul *solium*, ne reamintesc destul de bine acest tron, care a fost și este în întrebuințare mai ales în Rusia, în Constantinopol și alte biserici din Orient.

Un alt obiect însemnat în această parte este *amvonul*. După cum amintirăm, amvonul se află la început d'asupra *solului*. În urmă însă, când au început a se construi biserici mari cu două și chiar trei rânduri de loje, cum este biserica Sf. Sofia din Constantinopol, amvonul a fost ridicat sus în perete, ca ast-fel cetetul să fie audiat cu înlesnire și de credincioșii cari stau jos și de cei cari stau prin loje. De atunci și până astăzi îl vedem avându-și locul în peretele despre miadă-noapte al bisericii.

Amvonul este împodobit cu icónele sfinților Evangheliști, arătându-se prin acesta că el este făcut anume pentru cetirea evangheliei și rostirea de predică relative la faptele însemnate din viața Mântuitorului și a celor-lalți Răspânditori ai religiunii creștine.

Amvonul închipuesce scaunul dumnezeesc, de unde se împarte credincioșilor hrana sufletescă, sub forma cuvântului lui Dumnezeu, scos din evanghelia pe care o cetesc diaconul.

În partea despre strana dreaptă a bisericii ne atrage atențiunea un fel de scaun împodobit în mod deosebit, care se numesc *tronul* sau *jețul împărătesc*. Pórtă această numire pentru că este făcut anume pentru împărații sau regi, fiind introdus în biserică, pentru prima dată de către marele Impărat Sf. Constantin. Tot dînsul a dat poruncă ca alături de tronul împărătesc să se mai facă unul pentru episcopi sau pentru arhieriei spre a ședeă acolo când nu sunt în serviciu.

La unele biserici mari, vedem și în partea stângă asemenea tronuri împărătesci; obligatoriu însă este ca cel din dreapta să nu lipsescă din nici o biserică.

Când am vorbit despre lucrurile din altar am găsit și acolo un fel de tron pentru episcopi, în dosul Sf. Mese. El bine, pe acest tron nu póte stă de cât episcopul eparchiei, pentru că el este conducătorul bisericii, care privesce din altar peste credincioșii întocmai ca un cărmaciú care stă în urma corăbii și observă cum merge prin valurile mării; iar pe tronul din centrul bisericii, la dreapta, póte sta orî-ce arhieru.

Un istoric bisericesc anume Eusebiu, care a trăit pe timpul Sf. Imp. Constantin, ne spune în scrierile sale, că în unele biserici se aflau chiar bănci pentru creștinii, așezate pe mijloc. Credincioșii în timpul serviciului ședeau pe aceste bănci și nu se sculau de cât la anumite timpuri când erau vestiți de preoți, cu cuvântul *drepti!* Așă, cuvintele: Cu înțelepciune, *drepti, să ascultați sf. evanghelie*, ne deșeptă în minte existența de altă dată

a unor asemenea bănci. De timpuriu însă a fost scôse afară din bisericile ortodoxe, făcându-se pentru popor așa numitele strane pe lângă perete; iar în biserică din partea de apus, — la Romano-catolic și protestanți —, au rămas și până astăzi.

În partea de mijloc a bisericii mai vedem și două sfeșnice mari așezate în dreptul icônelor împărătesci. Ele au câte trei lumînări, cari ard în cinstea sfintei. Treime. Se numesc sfeșnice împărătesci de la icônele înaintea cărora sunt puse.

În dreptul boltei de la mijloc este atârnat *policandru*, care, având mai multe lumînări, ne închipuesce bolta cerescă de unde se trimite lumină pentru întregul pământ. D'asupra policandru-lui, sus pe boltă, stă zugrăvită icôna Mântuitorului, înconjurat

Bolta de d'asupra policandru-lui la Mitropolia din Iași.

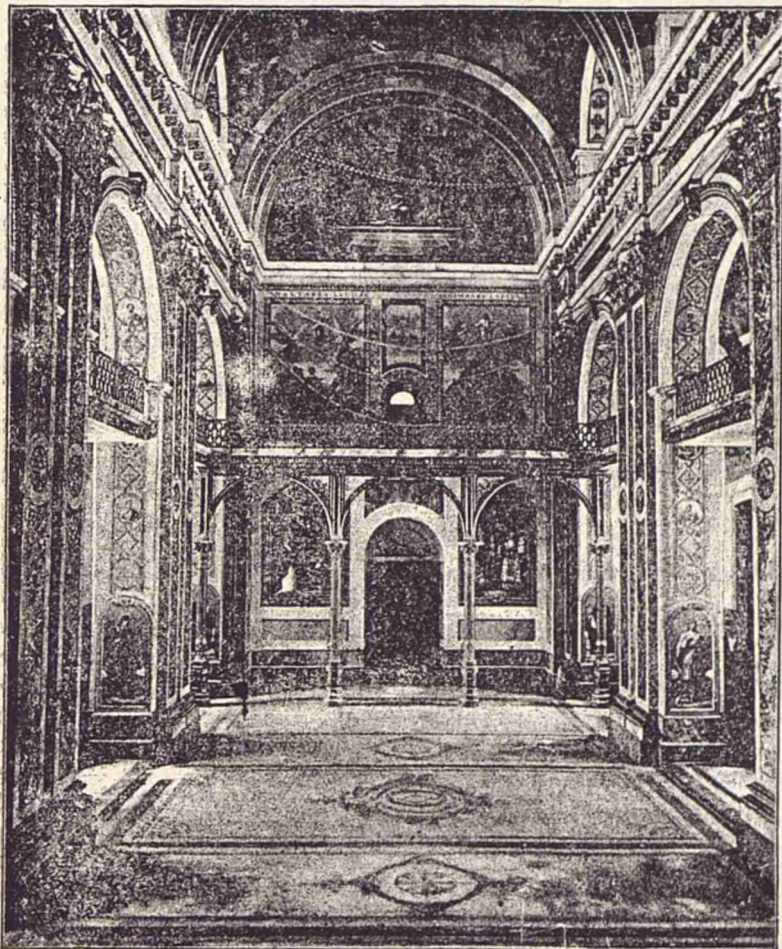
de puterile ceresci, însemnând prin acesta că el din înălțimea cerului privesce cu neadormitul său ochi asupra creștinilor și că este îngrijitorul și atot ținitorul lor, de unde această boltă se mai numește și *pantocrator*.

Luminile în biserică însemneză, mai întâiu, lumina evangeliilor, pe care D-zeu a dat-o omenilor, pentru a vedea și a merge pe calea adevărului; iar al doile însemneză lumina fericirii de veți, care isvorăște din îndeplinirea poruncilor Domnului.

Candelele, cari sunt așezate în dreptul icônelor și în alte părți

și cară ard cu o lumină slăbuță, pe de o parte ne amintesc pe cele cinci feciore înțelepte din evanghelie, iar pe de altă parte, lumina lor ne face să înțelegem că credința în sufletul nostru, trebuie să fie neadormită întocmai ca o candelă.

Acum, terminând cu lucrurile găsite de noi în partea de mijloc

Vederea interioară a păretelui despre ușa ctitorilor de la Mitru. din Iași.

a bisericii, să ne îndreptăm spre cea din urmă despărțitură, — spre *tindă*—, și să vedem dacă și acolo aflăm ceva, care să ne intereseze. Cel dintâi lucru de care ne lovim cu privirea în această parte este vasul ce se întrebuințează la botezarea pruncilor.

Și în vechime eră un asemenea vas, dar de o mărime mult mai mare, fiind-că veniau la botez și omenii în virstă. Se numia *baptister* și eră așezat în partea dreaptă cum intră cine-vă în

biserică. Cu timpul însă, înpuținându-se numărul celor în etate la botez, baptisterul fu înlocuit prin alt vas mai mic numit *colivitră* sau *crstelniță*, făcut pentru copiii mici, rămânând ca atunci când se presintă vre-un om înaintat în etate ca să se boteze, să se aducă un vas mare, numai pentru această ocaziune.

Aci în tîndă se făceau la începutul creștinismului așa numitele *agape* sau ospete de dragoste, de înfrățire, la cari luaă parte toți creștinii, fără deosebire de etate sau de rang. După ce terminaă serviciul, mai ales Dumineca și sîrbătorile mari, și după ce se împartășiau, credincioșii mergeau acolo și întinđend o masă pe care se punea prinosele aduse de pioși la biserică, se întreceau în a probă dragostea creștină.

De atunci a rămas obiceiul ca și la noi să se aducă felurite lucruri de mîncare la biserică, cari după ce se bine-cuvinteză de preot se împart la cei de față. Cu deosebire ospetele din ziua hramului, chiar în curtea bisericii, sunt cele mai bune probe că agapele saă cunoscut pînă în timpurile de față, cu tôte că și-au pierdut mult din însemnătatea și scopul lor de altă dată.

(Va urma)

I. V. Raiculescu

licențiat în teologie.

Starea și statistica meseriașilor.

Iată statistica meseriașilor din lucrarea d-lor Theodoru și Robin.

Numărul meseriașilor din țară este socotit de autori la 141.708, număr în care nu intră meseriașii din Bucuresci. Statistica orașului Bucuresci pentru 38 de meserii după rezultatele estrase de Primăria Capitalei din lucrarea recensămîntului populațiunii (1899) dă un număr de 18.881 meseriași și 5.140 calfe.

Meseriașii din țară, afară de Bucuresci, se repartisează ast-fel:

	Românii	Străini creștini	Evrei	Total
Maeștri	75.958	14.226	10.159	100.336
Calfe	13.702	7.149	5.307	26.158
Ucenici	8.452	3.222	3.540	15.214
Total	98.105	24.597	19.006	141.708

Românii reprezintă 70% din totalul meseriașilor, străinii creștini 17% și Evreii 13%.

Proporțiunea după starea meseriașilor este următorea: Maeștrii 70% din total; calfele 20% și ucenicii 10%.

Din totalul de 141.708 meseriași, 83.876 sunt în comunele rurale și în comunele urbane nereședințe de județe, adecă 60% și 57.832 adecă 40% în orașele capitale de județe.

După naționalitate, meseriașii se repartisează ast-fel după locul de reședință:

Meseriași	In com. rurale și urb. nereșed.	Proporțiune la sută	In orașele cap. de județe	Proport. la sută
Români . . .	68.845	82	29.260	50
Străini creștini	9.313	11	15.284	27
Evrei	5.718	7	13.288	23

Românii represintă 82% din totalul meseriașilor în comunele rurale și cele urbane nereședințe de județ și 50% în orașele capitale de județ; în aceste din urmă restul de 50% este alcătuit din străini din care 27% străini creștini și 23% evrei.

Pentru ca să ne dăm bine sēma însă de preponderența elementelor streine în exercitarea meseriilor, am întocmit, după diferitele tabele din lucrarea ce cercetăm, următorul tablou din care se vede, pentru fie-care oraș, capitală de județ numărul meseriașilor după naționalitate:

Orașe	Totalul me- seriașilor	Români	Streini creștini	Evrei
Bacău	756	173	74	509
Bârlad	1.695	1.064	69	562
Botoșani	2.731	887	185	1.659
Buzău	2.360	1.500	406	454
Brăila	3.272	2.283	651	338
Călărași	1.335	903	379	53
Caracal	1.514	1.068	401	45
C.-Lung	1.127	980	138	9
Constanța	2.365	248	2.011	107
Craiova	4.758	2.769	1.703	286
Dorohoiu	832	280	87	465
Fălticeni	710	165	36	509
Focșani	1.658	780	265	613
Galați	4.558	2.009	1.485	1.064
Giurgiu	2.600	1.579	763	258
Huși	1.076	626	25	425
Iași	3.830	896	371	2.563
P.-Némț	1.914	957	218	739
Pitești	1.605	1.038	441	126
Ploesci	3.767	2.387	838	542
R.-Sărat	485	363	32	90
R.-Vâlcea	659	443	166	50
Roman	1.431	563	176	692
Slatina	733	462	251	20
Tecuci	860	521	140	199
T.-Jiu	829	509	298	22
T.-Măgurele	487	303	166	18
Târgoviște	743	522	147	74
T.-Severin	2.588	1.392	1.107	89
Tulcea	3.918	1.229	2.229	460
Vaslui	636	361	27	248

Sunt orașe, după cum se vede, unde meseriașii evrei sunt cu mult mai numeroși de cât meseriașii români, ca în Bacău, Bo-

toșani, Dorohoiu, Fălticeni, Piatra-Nămț, Iași, Roman; în aceste orașe ei alcătuiesc aproape două treimi din numărul total al meseriașilor.

Din cercetarea meseriilor în parte, autorii au putut să constate că sunt unele meserii în care se găsesc un număr foarte mare de români, ca lemnăria, rotăria, zidăria, caldarămăria, cărăușeria, chirigeria, dulgheria, hamalăcul, etc., meserii în care se cere multă muncă fizică; sunt însă multe meserii unde proporțiunea streinilor este îngrijitoare, ca croitoria, cismăria, măcelăria, pescăria, tâmplăria de mobile, tinichigeria, zidăria, modele; în aceste meserii predomină evreii.

În ce privește meseriașii în general numărul lor după felul meseriei este următorul: (afară de București) 18.284 cărăuși sau chirigi; 11.942 cismari; 8.422 ferari; 6.514 croitori; 5.909 dulgheri; 5.800 lăutari; 4.738 blănari; 4.014 hamali; 4.135 lemnari; 4.604 rotari; 3.994 zidari; 3.426 pescari; 3.364 brutari; 3.621 croitorese; 2.232 cărămidari; 2.469 măcelari; 2.389 olari; 2.465 rogojinari; 1.721 bărbieri; 1.786 birjari; 1.132 bragagi; 1.000 lăptari; 1.105 lingurari; 1.262 pietrari; 1.685 plutași; 1.427 potcovari; 1.354 rachieri; 1.485 sobari; 1.762 spălătorese; 1.737 tâmplari de binale; 1.562 tâmplari de mobile; 1.297 tinichigi; 607 tipografi etc.

Din numărul total al meseriașilor din orașele capitale de județe numai 17.565 lucrează singuri, din care 9.986 români, 3.899 streini creștini și 3.680 evrei; în comunele rurale și urbane ne-reședințe de județ numărul acestor meseriași este de 55.750 din care 48.622 români, 4.662 streini creștini și 2.466 evrei.

Maeștrii din orașe care au învățat meseria în școli sau ateliere speciale sunt în număr de 1.424. Din aceștia 141 sunt români și 1.283 streini.

Părțile de sub unghie din care se compune copita calului.

 După ce ne-am indeletnicit cu unghia, adică cu partea carnosă a copitei, să vedem părțile așezate sub ea. Aceste părți sunt:

Membrana keratogenă sau îmbrăcămintea carnosă a copitei, adică acea parte, ce rămâne la ivelă îndată ce se ridică unghia. Ea nu este alt-cevâ de cât pielea, cu de căpetenia deosebire, că în loc să crească peri pe ea ca în alte părți, produce cornul care formeză unghia.

La membrana keratogenă, ca și la unghie, se distinge două părți mai însemnate: una care are legături cu părțile unghiei, alta cu talpa.

Cea dintâi înfățișeză pe din afară o mulțime de mici

foițe ce se îmbuc între ele cu acele de la fața dinăuntru a păretelui. Deasupra însă, în apropiere de locul unde pielea după picior se schimbă, la intrarea în copită, keratogena nu presintă acele mici foițe; aci ea se îngroșe formând un fel de ridicătură circulară, numită burelet, despre care am pomenit dejă. Acastă bulbucătură a membranei keratogene, ocupă șanțul de la marginea de sus a păretelui unghiei.

Bureletul dă nascere cornului ce formeză păreții.

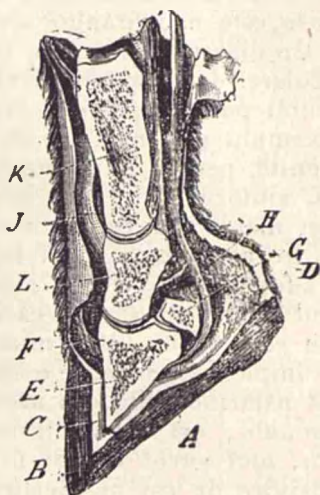
De-asupra bureletului se află încă o îngroșare a pielei care se numesce bureletul periplic și care produce periopla (1), un fel de pielită cărnoasă ce îmbracă și protejază păreții unghiei și pe care pielită potcovarii, o ridică cu rașpelul când din nepricepere pilesc păreții copitei.

A doua parte a membranei keratogene, din cauză că vine în raport cu talpa, se mai chiamă și talpa cărnoasă. Ea dă nascere cornului tălpii și furcuței și are un aspect catifelat. Peste talpa cărnoasă dăm, când cu renetă sau cu stricneua deschidem animalul în talpă până ese sânge și când ȳicem că am ajuns la viū, am dat de carne.

De-desubtul membranei keratogene (figura 4), începând despre talpă găsim: cusinetul plantar numit încă furcuța de carne, un fel de perniță mlădiósă, separată de turcuță prin talpa cărnoasă din dreptul furcuței; douē fibrocartilage un fel de sgārciuri situate pe delături și cam îndărătul copitei; tendóne, adecă córdere, vîna, care de la fluere merg în jos de intră în copită; ósele copitei în număr de trei și anume: osul copitei sau a treia falangă, osul corónei sau a doua falangă și un mic oscior numit navicular.

În fine pe lingă acestea la alcătuirea copitei calului intră încă legăturī fibróse care unesc ósele între ele formând anumite încheeturi; numeroșe vase care aduc și cară sângele de la copită, precum

Figura 4.
Piciorul calului, tăiat în lungime de la glesnă în jos.

A. Talpa; B. Păreții unghiei; C. Keratogena; D. Cusinetul plantar; E. Osul copitei; F. Bureletul; G. Osul navicular; H. Tendónele; I. Osul corónei; J. Tendónele dinaintea piciorului; K. Osul chișitei.

(1) Veđi fig. 1 din No. 37.)

și o mulțime de nervi, care, ca și vasele, se răspândesc în interiorul copitei, dându-i simțul ei special.

Cornul copitei, nu are nici vase nici nervi, din care pricină el nu simte și nici sânge nu lasă a se scurge, când îl tăem sau când batem caelele pentru ca să prindem potcova. Sângele curge și calul arată durere, când cu tăetura sau cu caeua ajungem părțile de de-desubtul cornului.

Irimia Popescu.

Medic-Veterinar.

Îndreptarea stării săténului prin învătători (1).

Acelaș gard lipit cu pământ formeză păreții; aceeași trestie constituie acoperișul.

Hrana săténului? O hrană bună e considerată ca un lux; de aceea prea puțin îl pasă țaranului, ce pune la inimă.

În cazul cel mai fericit, o bucată de mămăligă cu câte-vă rădăcinii sau ierburii sînt menite a repara și a întretine puterile care te miră cum, de nu se istovesc cu desăvîrșire!

Învățați-i, d-lor, să se hrănescă mai omenesc; spuneți-le că ce bagă în stomac, aceea au în brațe și în cap; aduceți-le ca exemple alte națiuni, care sînt mai vigurose și lucrează mai cu spor, fiind-că știu să se hrănescă; răspândiți cultura cartofului, care este mai hrănitor de cât cêpa și de cât castraveții.

În direcțiunea acesta, cred, că princiopsa instituție a cantinelor școlare, datorită inițiativei actualului domn Ministru al Instrucțiunii publice, pe lângă marele ajutor ce-l dă copiilor, să fie un exemplu și pentru părinți de a da nutrițiunii însemnătatea cuvenită, pentru întretinerea mașinei omenesci. Nu mă îndoesc că cu ajutorul d-v, vom introduce-o cu începutul anului viitor în cât mai multe centre din județ.

De asemenea în privința îmbrăcămintei s'ar putea face ceva. Vedeți în toiul verii, când lumea se topesce de căldură, că țaranul nostru nu-și lasă căciula. Și pentru îndreptarea acestui rău nu se cere de cât o mică bună voință din partea d-v.

Împletirea paielor e tot ce pôte fi mai ușor. De bună sémă că pâlăriile eșite din aceste ateliere nu vor avea forma ultimelor modele; ori cât ar fi însă de grosolană și rudimentară forma lor, nici vorbă că vor fi mai igienice, mai comode și mai folositoare de cât nesuferitele de căciuli.

Dar portul acesta al șalvarilor, ce se observă în județele de pe malul Dunării? Nu e nici românesc, nici comod, nici estetic, nici economic. — Avem noi costumul nostru național; pentru-ce să împrumutăm pe al altui popor, ale cărui moravuri lasă de dorit?

(1) Veđi No. 37.

Neprevederea este apoi una din cauzele stării decădute în care se află țaranul nostru. Cheltuesce, când are; rabdă, când n'are, ori se împrumută cu o dobîndă, pe care n'o mai pôte plăti cât trăesce. În privința acēsta, societățile economice (din care una va începē să funcționeze chiar țilele acestea în Giurgiu și cât de curînd altele în județ), sunt menite a deprinde pe țeran pe de o parte cu economia, iar pe de alta a-î veni în ajutor la vremurî de lipsă și nevoie. Ce fericiți am fi, când ast-fel de societăți s'ar întemeia în fie-care comună!

Venind vorba de economie, nu mă pot opri de a reproduce recentele cuvinte ale M. S. Regelui cu ocasiunea rēspunsului la adresa Camerii deputaților: „*Economia se impune tuturor treptelor sociale ca și statului. Ea trebuie propovēduită și cinstită de o potrivă ca și munca, căci fără dînsa nu pôte fi nici propășire, nici tărîe, nici demnitate adevērată.*“

Ce să mai vorbesc de speculațiunile de tot felul, la care este expus țeranul nostru, mai ales din partea străinilor? Dacă a ajuns și Bulgarul să ne spolieze în țara noastră pe chestia economică!

În fine, dv. știți că în circulara ce v'am trimis, am semnalat mai multe puncte, lăsând ca d-v. să traduceți în parte dorințele exprimate. Acēstă sfințită lucrare de drept vă aparține d-v. Iată cum d-i Ministru justifică însărcinarea și vă face chiar rēspunșătorî pentru aducerea la îndeplinire a programului desfășurat de d-sa (1).

D-lor, tôte țerile mari și mici, ca Germania, Franța, Suedia Elveția s'au ridicat prin învățătorî.

E cunoscută declarația lui Bismark, că nu el a învins Germania, ci aceștia — arătând un grup de învățătorî. Franța, după răboiul de la 70, vedînd greșēla, a căutat să o imiteze. În aceste țeri, însă, învățătorul, și împreună cu el și preotul, sunt considerați ca prototipul moralității și al înțelepciunii.

Să vă povestesc, d-lor, o întîmplare vedută de ochii mei, nu în cine șcie ce țară depărtată, ci chiar într'o țară românescă, căci e locuită mai mult de Români, se află numai sub dominațiune streină. Voesc să vă vorbesc de cele ce am vedut într'un sat de lângă Brașov, de care de alt-fel nu ne desparte de cât culmile Carpaților, cari din nefericire formēză nu numai hotarul natural dar și politic al României.

Eră vară. Mē dusesem pentru câte-vă țile la Brașov. Aușind că în apropiere se allă un sat românesc, am avut curiozitatea să-l vizitez. Intrând în sat într'o Duminecă, și neavînd ce face alt-cevā, m'am dus la biserică. Eră cam pe isprăvite, dar ce să vă spun: biserica eră plină. Preotul ținea o cuvîntare la înțelesul tutulor ômenilor, vorbindu-le de îngrijirile ce trebuesc date diferitelor plante, legume, potrivite cu timpul în care se găsiā. Le mai cetî apoi și într'o carte, diferitele îngrijiri ce reclamă

(1) Veđi Rev.: «Conv. didactic» An. VI, No. 7 și 8, pag. 235—240.

o cultură rațională. Sfirșind, dete lumei bine-cuvîntare și plecară cu toții. M'am amestecat și eu cu prietenul, ce mă însoția, prin mulțime și admiram rînduiala și buna cuviință a ómenilor. Mergea în frunte, incetșor, preotul, iar împrejurul lui poporul; întocmai ca o turmă drept credincioasă, îl însoți până acasă. cerendu-l, care de care sfaturî asupra lucrurilor ce-l interesă. După prînz, într'o mică grădiniță, la rēcóre, se încinse o horă trumósă între flăcăi și fete; cei mai în vîrstă ședeau de-o parte și priveau. Și să nu credeți că de aci lipsia preotul. Nu; atât numai că acum eră însoțit de învățatorul satului. Și e bine ca preotul și învățatorul să fie în tot timpul și locul în mijlocul sátenilor, nu însă pentru a semena între ei cërta, intriga și discordia, buruienî, carî din nefericire se dice c'ar rėsări în unele colțuri ale acestui județ, carî însă se vor stârpi fără cruțare; ci de a semena vorba cea bună printre cei săcaci și ignoranți, să aducă sfat și îndemn celor mici și slabi.

O lucrare rodnică trebuie să se începă din partea D-vóstră pentru îndreptarea țării. Dacă în lucrarea d-vóstră veți fi ajutați și de preotul satului și de autoritatea comunală, cu atât mai bine, munca vė va fi ușurată; dacă nu, pașiți singuri cu hotărîre și încredere în dreptatea și sfințenia cauzei, pentru care aveți a luptă.

Nepăsarea ce veți întîmpina, piedicele de carî vė veți isbi, le puteți înlătură prin priceperea și patriotismul d-vóstră.

Autoritatea școlară și administrativă al cărei șef din acest județ îl aveți de față, v'a promis și vė pot asigură că are cea mai mare bună-voință de a vė da tot concursul.

Întreprinderea acésta de a întroduce în masa cea mare țărănescă o sumă de idei nouė, s'ar pără pôte grea. Perspectiva acésta însă nu trebuie să vė îngrijescă prea mult. Vė veți proporționa silințele cu greutatea ce aveți de învins, dar intrați negreșit în luptă cu curagiū și hotărîre și fiți siguri de izbândă. Ori cât ar fi de grea întreprinderea, ea trebuie începută odată și dusă la bun sfirșit și cât mai ne-întîrziat, căci destulă vreme s'a pierdut.

Neisbânda d-vóstră de multe ori pôte fi numai aparentă. Multe idei aruncate de d-vóstră pot să láncelescă timp mai mult sau mai puțin îndelungat, până să incolțescă și să prindă rădăcini; căci așa e firea omului—și mai ales a Românului—de a se folosi de experiența altora. Mersul spre bine se va face, fie chiar pe nesimțite. Uitați-vė la acele de pe cadranul unui cėsornic. Vi se par nemișcate și cu tóte acestea minutarul parcurge cadranul întreg într'o oră.

Și apoi acestea nu sînt lucruri, carî printr'o singură trăsură de condei se pot aduce la îndeplinire. Nimeni nu pôte avė acéstă pretențiune. Începutul să se facă, restul vine de la sine. Acest început de la d-vóstră este așteptat. Vė veți îndreptă acțiunea d-vóstră în direcțiunea, care este mai mult simțită în localitatea d-vóstră. Ast-fel într'o parte e mai simțită cultura car-

tofului, în altă parte a finețelor artificiale, mai în toate părțile a grădinăriei etc.

Incepeți numai în orî-ce direcțiune, și neprețuite vor fi urmările acțiunii d-văstră

Incheind, să ne îndreptăm gândirea către Acela, care de 35 de ani în orî-ce ocasiune se interesază de aprôpe de mersul în-vățămîntului și de starea sătênului și ale Căruî vederi largi pentru present și viitor asigură patriei noastre mărirea și prosperitatea. Să ne unim cu toții glasul pentru a rugă cerul să-I dăruiască ani mulți pentru binele și fericirea scumpei nôste țări.

Trăiască M. S. Regele!

Trăiască M. S. Regina!

Trăiască AA. LL. Regale Principele Ferdinand și Princesa Maria, cu Auguștii Lor Fiî!

Trăiască România!

R. N. Grigorcea.

Revisor școlar.

Stégul și Stema României (1).

Drapelul model 1867. Una din consecințele evenimentelor din 1866, fû reînființarea *gardeî orășanesci*.

Drapelele gardeî orășanesci fură confecționate după legea din 1867, despre care am vorbit mai înainte, adecă tricolorul (albastru, galben și roșu), dispus vertical cu albastrul lângă hampă și cu roșiul fălfăind liber în aer, fie-care colôre avënd 380^{mm}. de lățime și 950^{mm}. lungime. Fie-care drapel aveă zugrăvit pe el ecusonul saū marca orașului respectiv, iar în colțurî, în cifre romane, eră brodat în aur numărul «legiunii,» înconjurat într'o corônă de stejar. Scutul timbrat cu o corônă murală de aur este *tripărțit în bande*: sus albastrul, la mijloc galben iar jos roșu. *Broșind peste tot* se află douë femeî în costume naționale, stând pe o terasă verde și dând mâna (Valahia și Moldova). Sub scut se află o panglică albastră tivită cu roșu și devisa: «*Unirea face puterea.*»

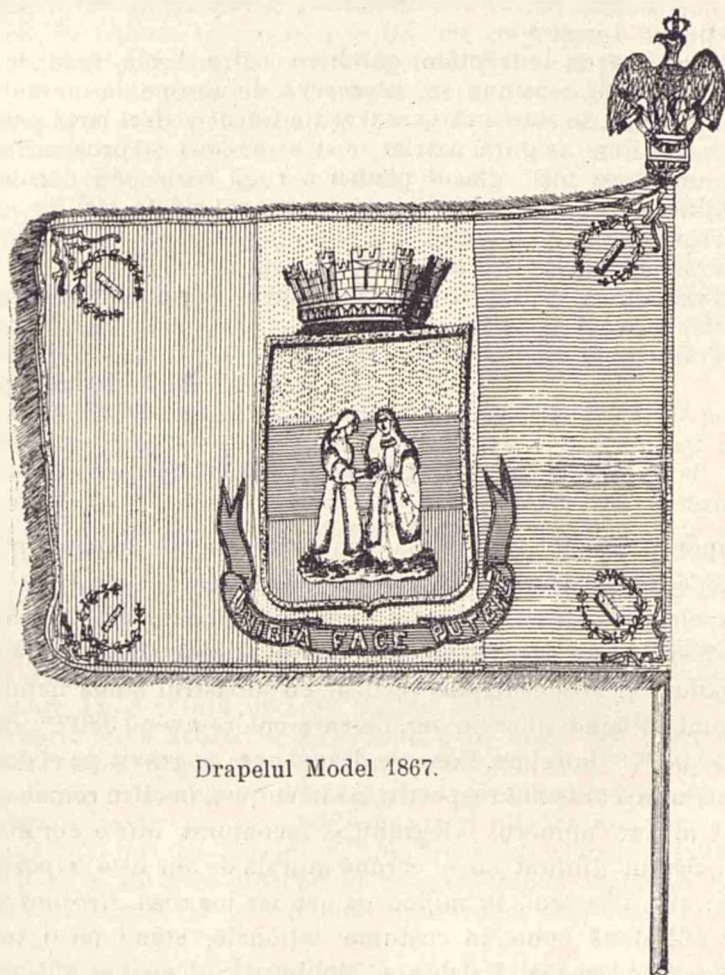
De jur împrejurul drapelului se află tranșuri saū ciucurași de fir de aur. În vîrful hampei o aquilă de aur cu sborul jos, coronată princiar purtând în ghiara dextră un sceptru, iar în senestra o sabie tot de aur.

Pe pieptul aquilei se află un scut *tăiat*, avënd în cartierul prim o aquilă (Muntenia), iar în al doilea o *întâlnire* (cap) de bour (Moldova).

Aquila șade pe un cartel rectangular, iar o panglică ce trece

(1) Veđi No. 10, 11, 13, 14, 15, 16, 23 și 37.

peste sceptru și sabie, poartă devisa: **Honor și Patria**. Drapelul are 1140^{mm}. lungime și 950^{mm}. lărgime.

Drapelul Model 1867.

Dintre toate drapelele gardei orașenesci, vearsate la Arsenalul armatei, unul merită o mențiune specială, de ore ce poartă pe dînsul ore-carî inscripțiunii neobiceînite. Acest drapel are 0^m,950 de lărgime și 1^m,140 lungime, ca toate cele-lalte, însă pe una din tăblițele metalice țintuite pe cotor se cetesce «1870 Martie 12.» Acastă dată nu pôte reaminti vre-un eveniment ci numai faptul curios și neobiceînut al oficerilor acelei legiunî carî au profitat de ocasiune spre a trece la posteritate.

Pe o față a tricolorului se află un *scut* timbrat cu o corônă murală de aur (proprie orașelor) și purtând un cerb fugind pe

o terasă verde. Sub scut se află o panglică albastră, tivită cu roșu și devisa: „Patria și dreptul meu (1)“ în litere de aur. Pe cea-laltă față se află un scut pe care strălucesce Sfântul Gheorghe, puternicul patron al călărimei, care ucide scorpia. Coróna și devisa ca mai sus.

Pe cotor saú hampă se află țintuite nisce tăblițe ovale cu numele următóre, începând de sus în jos:

Căpitan adj. C. Tulbure, căp. C. Anastasiu, căp. V. Collino, căp. C. Bibiri, căp. G. Meleca, locot. G. Costin, locot. C. Glod, sub-locot. A. Georgescu, sub-locot. G. Haulic, comandant B. S. Mărculescu 1870 Martie 22, preotul S. Climescu, locot. I. Gheorghiu, sub locot. I. G. Constandache, sub-locot. A. Gheorghiu, sub-locot. F. Archip, sub-locot. T. Băncilă, sub-locot. G. Vasiliu, sub-locot. T. Nichiforescu, sub-locot. C. Focșăneanu, căp. instr. Șandro, sergenți-adj. Gh. Herban, G. Fronia, V. Greceanu și locot. V. Udrescu.

La 11 Septembrie 1867, cu ocasiunea distribuirii stégurilor gardei orășenesci, Măria Sa Domnitorul *Carol I-ii*, rosti următorul cuvînt:

Celăteni guardi (2)

«Pentru voi, ca și pentru Mine, ȕia de astăđi este o adevărată sərbătóre. Simt o vie mulțumire de a fi cel d'intăiú Domnitor, căruia a fost rezervată favórea de a conferi stégul gardei naționale române. Acest simbol sacru, care pórtă devisa: «*Patria și dreptul meu*,» vė va aduce tot-deauna aminte datoria de a menținea drepturile căștigate. Am ferma convingere că vė veți arătã demni de încrederea ce pune patria în voi și veți apėrã acest deposit în tóte împrejurările, cu curajul și perseveranța tradițională a Românilor.

(1) Devisa drapelului gardei orășenesci este *Honor et Patria*, iar devisele de sub scuturi care, afară de aceia a unui singur scut. sunt tóte la fel: «*Patria și dreptul meu*,» sunt nisce devise de pretonțune. În adevěr, în orı-ce devisă se deosibesce *cuvîntul* și *gândirea*. Cuvîntul îl vedem scris, dar *gândirea*? Ce pretonțiunii aveã țara și orașele? Contra cui să ridicău aceste mândre cuvinte și acėstã energică cugtare? De sigur în contra acelor ce călcaseară, cu vremea, drepturile sfinte ale Patriei: de a. . . . avė armată și a bate monetă, căci și pe monetele de argint de 5 lei se cetesce tot: «*Patria și dreptul meu*.»

(2) Academia Română. *Trei-deci de ani de Domnie ai Regelui Carol I-ii*, vol. I pag. 142.

«Țăra privesce în voi, cetățenii guardii, pe cei mai călduroși apărători ai ordinii publice și ai Tronului.

«Adunați-vă împrejurul Meu și vă încredeți în iubirea și solicitudinea Mea, precum și Eu Mă încred în devotamentul vostru. Ast-fel înconjurat de voi și de frații voștri din armată, Tronul Meu va fi ceia-ce, ridicându-l, ați voit să fie: mărirea și tăria națională.

«Trăiască România! Trăiască Guarda națională!»

Din cele ce preced, rezultă că numai guarda orășenească a avut drapelul prevăzut la art. 7 al Legii, pe când armata a continuat a se servi de drapelul mod. 1866, deși art. 6 al sus numitei Legi îi fixă un drapel cu totul diferit.

LEGEA DIN 1872 (1).

Acastă lege fiind și azi în vigoare, o reproducem aci investită de toate formele sancționării:

CAROL I.

Prin grația lui Dumnezeu și Voința Națională
DOMN AL ROMÂNILOR

La toți de față și viitori, sănătate.

Corpurile legiuitoare au votat și Noi sancționăm ce urmează:

L E G E

Pentru modificarea armelor țării.

Art. I. Armele României se fixează:

Art. II. Scutul său pavăza are forma vechilor scuturi românesce, adică a unui patrat lung rotunjit la ambele unghiuri de jos și terminat la mijlocul bazei printr'un virf; iar de la mijlocul laturilor înălțimii scutului se ascute și apoi crește iarăși spre unghiurile de sus.

Linia de sus a capului (*chef*) este ușor înălțată, în semicerc orizontal de la un unghi spre cel-lalt.

Scutul se împarte în patru secțiuni, prin două linii încrucișate la mijloc.

În I-a secțiune din dreapta de sus, pe albastru, figurază aquila romană cu capul spre aripa dreaptă, cu o cruce în gură, cu coroana domnească, sabia și toiagul, simbolurile principatului Țării-românesce, toate de aur. În dreapta aquilei sus un sôre mișcând (*mouvant*) asemenea de aur.

În a II-a secțiune, din stânga de sus, pe roșu figurază capul de bour cu o stea cu 6 raze între corne, simbolul principatului Moldovei, toate de aur. În stânga bourului sus, o lună mișcândă (*mouvant*) asemenea de aur.

În a III-a secțiune din dreapta de jos, pe roșu figurază leul ridicat, coronat coda furcată (*queue fourchée*) cu o stea cu 6 raze între picioare și eșind dintr'o coronă de Ban, toate de aur; simbolul banatului Craiovei.

(1) *Monitorul oficial* No 57 din 11/33 Martie 1872

În a IV-a secțiune, din stânga, de jos, pe albastru figurază doi delfini, cap la cap și cõdele depãrtate în sus, cari sunt simbolul Țermurilor Mării-negre, tõte de aur. Pe scut va fi corõna regalã.

Art. III. În mijlocul scutului României figurază scutul M. S. Domnitorului scartelat, având în secțiunea I-a sus din dreapta și în cea din jos din stânga alb (argint); iar în cea din stânga de sus și în cea din dreapta de jos negru (sable).

Scutul României are suportți doi lei de colõre naturalã, privind scutul și cu cõdele trecând între picioare: simbolul Daciei.

Art. IV. Sub suportți este așezatã o eșarpã albastrã, cãptușitã cu roșu, pe care este scris cu aur devisa familiei Hohenzollern: *Nihil sine Deo*.

Art. V. Pavilionul este de colõre purpurie, cãptușitã cu herminã (cacom), având d'asupra corõna regalã.

Art. VI. Drapelul Domnului, ca și acela al armatei, va avẽ dis-puse colorile naționale în modul urmãtor:

Albastru perpendicular și alãturi cu hampa (lemnul stin-dardului) galben în mijloc, roșu la margine flotând. În mijloc vor fi armele țerii.

Art. VII. Drapelul gardei orãșãnesci va fi întocmai ca al ar-matei, pãstrând în locul armelor, insemnele orașului respectiv și No. legiunii.

Art. VIII. Drapelul autoritãților civile va fi întocmai ca acel al armatei cu armele țerii în mijloc.

Art. IX. Drapelul marinei de rãsboiũ va fi întocmai ca cel al armatei cu armele țerii în mijloc.

Drapelul marinei de comerciũ va fi întocmai ca acel al mari-nei de rãsboiũ, fãrã insã a purtã în mijloc armele țerii.

Promulgãm acẽstã lege și ordonãm ca ea sã fie investitã cu sigiliul statului și publicatã în «Monitorul oficial.»

Dat în București, la 8 Martie 1872.

No. 498. (ss) CAROL.

Ministru secretar de Stat la depart. justiției,

(ss) G. Costa-Foru.

Ministru-președinte,

(ss) L. Catargi.

Colonel Nãsturel.

O nouã societate economicã la sate.

La 11 Martie anul curent, prin stãruința învãțătorilor, preo-ților și a mai multor sãteni fruntași din acẽstã comunã Potlogi, s'a fondat o societate economicã și filantropicã pe basa unor statute.

Numirea i s'a dat de «Frãția;» iar ca patron s'a ales Sf. Ma-rele Mucenic Gheorghe, de ore-ce în acẽstã ãi s'a sãvirșit și alte acte, în urma cãrora comuna a înflorit. Președinte societãții s'a ales de adunare, d-l Sandu Tudor, comerciant, secretar Iõn Ghi-țescu, învãțător; iar casier, preotul N. Mihãilescu. Nouã dintre membrii fondatori ai societãții împreunã cu cei de sus, formezã consiliul de administrație. Numãrul membrilor înscriși, este 31.

Capitalul depus de ei e aproape 2.700 lei, care mai tot s'a distribuit în împrumuturi la sătenii din localitate, numai pe poște cu gir. La depunători se plătesc procente de 12%, plus beneficiile ce vor mai rezultă la finele anului; iar împrumutătorii plătesc procentele cu 8, 10 și 12 la%, plus 3 lei, din care se formează fondul de rezervă al societății și de filantropie. 8% plătesc societarii mari, 10% cei mici și 12% particularii.

La 23 ale curentei luni, toți membrii societății au sărbătorit ziua patronului, întrunindu-se în localul primăriei la ora 10, și de aci în frunte cu președintele, au pornit în corpore cu stégul societății și musica spre biserică, unde la ora 10 și jumătate, s'a început oficierea unui Te-Deum de mulțumire, de către preoții locali: D. Ionescu și Mihăilescu.

După serviciu, s'a rostit cuvântări, tot în biserică, de către secretarul societății d-l I. Ghițescu, de către preotul Mihăilescu, și de către d-l C. Mihăilescu, dirigintele școlii și membru în consiliul de administrație.

La această serbare a asistat un numeros și ales public din localitate, care a rămas foarte mulțumit și chiar impresionat de modul cum s'a făcut solemnitatea și de rezultatele bine-făcătoare ale acestei societăți.

I O V

Iov a trăit pe vremea strămutărei lui Iacov în Egipt și deci pe la anul 3620 de la crearea lumii, sau cu 1888 ani înainte de născerea lui Iisus Christos.

El a locuit în pământul Uț, în partea nordică a Arabiei. A fost un bărbat bogat în turme de oi, în cireți de boi, în asini, mulțime de slugi, în argint și aur. Bogăția lui eră proverbială: chiar Românul când vrea să arate, că cine-vă e bogat se mulțumesc a dice: are averile lui Iov.

Dar, afară de bogăție, care duce la pieire pe omul nechibzuit, Iov mai avé 7 fi, 3 fiice, eră om nepătat, drept, temător de Dumnezeu, nefăcător de rău, bucurându-se în pace și liniște sufletescă de fericire și bine-cuvântarea lui Dumnezeu.

Însă, diavolul — tatăl minciunei și pismuitorul fericirii omului — îndrăsnind a spune înaintea lui Dumnezeu, că Iov este drept numai pe motivul, că e bogat și fericit și că îndată ce i se vor luă acestea nu va mai bine-cuvânta pe Dumnezeu, i s'a în-

găduit să se atingă de toate ale lui, afară de suflet. Rind pe rind, diavolul face să piară oile, boii, asinii, copiii și toate averile lui Iov. Acesta în loc de a-și pierde curajul, în loc de a-și blestemă soarta, de a se *sinucide*, de a plânge și a se văita pe toate cărările, dice cu linisce desăvârșită: «gol am eșit din pântecile maicii mele, gol mă voiți și întorce; Domnul a dat, Domnul a luat: fie numele Lui bine-cuvințat.»

Diavolul, nemulțumit însă numai cu atât, trimite

Trei prietenii vin să viziteze pe Iov leproșul.

asupra lui Iov și cea mai urâtă și dură boală, anume: lepra. Cu trupul plin de rane din care curgea un puroi puturos, Iov este nevoit a-și părăsi casa și a se așeza pe o grămadă de gunoieră afară din cetate. Prietenii din zilele fericite îl părăsesc: nu mai vin să-l vadă de cât trei dintre ei și femeia lui. Dar și aceștia nu vin spre a-l mângâia pe cât să-l convingă, că Dumnezeu l'a pedepsit pentru nelegiuirea săvârșită în ascuns. Chiar soția lui, într'una din

șile îi dice: «hulesce împotriva lui Dumnezeu și mori!». «Tu vorbești ca o nesocotită, îi răspunde Iov: dacă am primit pe cele bune de la Dumnezeu, am nu vom primi și pe cele rele?»

Iov, tare în credință și pururea mulțumit cu starea lui, nu numai că nu cârtesce în contra lui Dumnezeu, dar își exprimă și credința neclătinată în venirea Răscumpărătorului dîcînd: «eu știu, că vii este Răscumpărătorul meu și El în ziua de pe urmă din praf va restabili pielea mea... și eu în trup voi vedea pe Dumnezeu.» (Cartea lui Iov XIX, 25).

Diavolul, rămînînd rușinat, Dumnezeu a redat lui Iov sănătatea, averile și copiii, trăind pînă la adînci bătrînețe și murind sătul de șile.

Iată în puține cuvinte istoria acestui drept, cuprinsă într'una dintre cărțile Vechiului Testament și intitulată: «Cartea lui Iov.» Iată istoria acestui drept, pildă de cumpănire sufletescă în fericire ca și în nenorocire, pildă de răbdare și dragoste neclătinată către Dumnezeu, model de virtute și iconă vie a celor cari pătimesc, dar cari știu să fie mari chiar în durere și nenorocire. Iată istoria acestui drept, pus la cele mai grele încercări, istorie, care ne arată, că nenorocirile nu sînt tot-deauna o urmare a păcatului și că spiritul omenesc, prea de multe ori, nu poate cunoaște căile neștrăbătute ale Proniei divine.

Biserica serbeză amintirea dreptului și mult pătimitorului Iov, în ziua de 6 Maiu.

— Icon Const. Nazarie.

TEATRU LA SATE.

Duminică 3 Iunie a. c., s'a dat pe scena Teatrului sătesc de pe Domeniul Corónei Cocioc o reprezentațiune care a avut succesul cel mai desăvîrșit.

S'a jucat piesele: «De necaz» și «Ce face dracul» de d-l Th. D. Speranță și «In casarmă.» tablou cu cîntece, de d-l A. Timotescu. La sfîrșit s'a executat danșuri naționale cu atât succes în cât numeroasa asistență a cerut de foarte multe ori a se repetă.

D-l Al. Timotescu, dir. școlii Brătulesci-Cocioc, după ce arată importanța și folósele ce se pot trage din acéstă «Școlă a popo-

rului,» făcū cunoscut că și această instituțiune folositore pentru partea morală și culturală a populațiunii de pe Domeniul Corónei este datorită tot d lui Ión Kalinderu ca și cele-lalte instituțiuni folositoare pentru partea economică ca: ateliere de tot felul, lăptării, etc.

D-l Ión Kalinderu cu rívna ce are pentru ridicarea némului românesc împlinesce cu sfințenie Inaltele dorinți ale prea iubiților noștri Suverani.

În aplause nesfârșite și în urale de mulțumire la adresa Suveranilor, și a administrațiunii Domeniului Corónei, lumea părăsi sala de spectacol, ducēnd fie-care cu sine o plăcută amintire.

Scena, frumos decorată, cu culise, cortină și diferite tablouri colorate, făcute prin îngrijirea administrațiunii Domeniului Corónei, este așezată în spașiosul atelier de fringhierie din cătunul Cocioc, care în sēra de 3 Iunie erà plin de lume, printre care am observat multe persóne streine de prin prejur.

S'au distins cu această ocașie școlariī Constantinescu V. Mihail, Radu Canela și Ciocărlan P. Dumitru în interpretarea pieselor; iar la dansurile naționale s'a distins școlarul Constantinescu V. Mihail.

Reprezentațiunea s'a dat în beneficiul elevilor cari au jucat.

Pentru ziua de 24 Iunie a. c., s'a anunțat a doua reprezentație cu program schimbat.

Un Asistent.

Călăuza țăranului.

Acesta e numele unei cărți populare de 234 pagine, în formatul cărților de școlă, cu litera mare și citetă. E întocmită de d-l C. Dimitriu, învățator în com. Mălini jud. Suceva, la o școlă de pe domeniul corónei.

Din prefața acestei lucrări, ca și din cuprins, se vede că autorul e însuflețit de dorința de a da de citit absolventului școlii rurale, și sătenilor sciutori de carte. Cunoscințele împărtășite de d-sa sunt din acelea cari ajută pe sătean în viața lui de tóte zilele, și sunt menite a-l face mai bun, mai gospodar, mai cinstit, mai atent la cele ce se petrec împrejurul lui.

Limba în care e scrisă cartea e a poporului, afară însă de câte-va deci de cuvinte întrebuintate numai într'o parte a țerii.

Ca chip de comunicare a cunoscintelor, slujesce vorba între doi ómeni: unul deștept, cetit și sfătos, și altul nesciutor, însă curios și primitor de lumină. Acesta e cel mai lesnicios și mai obicinuit fel de a împrăștiia sciința.

Iată pe scurt cuprinsul acestei cărți.

Dumitru Cristea și femeia lui Catrina sunt nisce săteni cu multă pricepere. Dinșii locuesc în satul Broscăuți. În casa lor vin ómeni din acest sat, și cu deosebire Nicolae Rusu, un sătean de rind. Dumitru Cristea om cu multă sciință de carte, dă ómenilor felurite sfaturi.

Césuri întregi, în multe din zilele anului, Cristea vorbesce cu Rusu, rind pe rind despre cultura zarzavaturilor, a pomilor roditori, a viței de vie, despre îngrășarea pămîntului cu gunoiū

și lucrările lui. Trece apoi la creșterea animalelor și la mila către ele, la curățenia corpului și a vestmintelor, la căutarea bălelor, la hrana țăranilor. Vorbește de creșterea ce se dă ați copiilor și de chipul cum ar trebui creșcuți ca să ajungă oameni cinstiți, muncitori și sănătoși. Trecând la beție arată pe scurt relele acestui viciu, precum și mijlocele de îndreptare. Cristea mai dă lui N. Rusu povețe prietenești despre gospodărie, despre sărbătorile mici și cele bisericesti. Spune că țaranii fac rău că nu lucrăză la sărbătorile mici și la cele păgănesci.

Cristea mai arată lui Rusu însemnătatea tovărășiilor între sătenii. Numai prin acestea ar pute să ajungă bogăți și să scape de cămătării și jefuitoarii satelor. Laudă economia, ca una care feresce de lipsă pe omul ajuns la bătrânețe și la necaz.

Cristea, ca un om sciutor ce e, arată cum at propășit omennii în curgerea vremii, laudă șoola, combate alergarea după slujbe și înalță munca câmpului și meseriile.

La sfirșitul cărții, Cristea face o scurtă privire asupra vieții nēmului românesc, cum a fost și cum este, asupra regelui nostru și a frmliei M. Sale.

În istoricul său, autorul pune în gura lui Cristea greșala neertată că Tudor Vladimirescu și Români viteji, ne mai putend suferi jafurile grecesti «*ău început a-i ucide în drēpta și în stānga.*»

Cristea arată că Români sunt datori a se supune legilor țerii, a plăti birurile, a face armată și a-și iubi patria și regele, ca nisce adevărați Români.

Cartea e plină de învățăminte bune și folositoare sătenui. E un bun început pentru bibliotecile de la sate.

Dacă autorul se străduia să pue mai multă ordine în materialul său, mai puține vorbe în introducere la fie-care din subiectele sale, dacă își împărția lucrarea în mai multe capitole, pentru fie-care șir de cunoscințe, ar fi făcut o lucrare și mai apreciată. Cartea ar fi trebuit mai îngrijită și în privința ortografiei și a împărțelii aliniatelor, cari sînt prea lungi și obositoare întru cât-vă de urmărit.

În cât privesce micile greșeli sciintifice, pe care autorul le-a trecut cum spune dînsul *intenționat*, ar fi putut să nu le strecore; căci nu-î eră atât de greu să spue adevărul curat.

Cartea pôte fi considerată ca un manual de citire bine alcătuit pentru absolventul școlei rurale, și deci potrivit pentru biblioteca acesteia.

Get.

Duminica mare în Brosceni, județul Suceva.

Țilele de 20 și 21 Maiu 1901, vor rămâne pentru tot-deauna în amintirea Broscenenilor.

În dimineța țilei de 20, biserica satului gemea de lume; iar corul școlei a cântat leturghia pe 3 voci. La serviciul divin at asistat d-nii L. Basset, secretar intim al M. S. Regelui, N. Butculescu, prim comptabil al Curții Regale, D. Lalu, comerciant, S. Ionescu, revisor școlar, N. Vlădoianu, judecător, A. Popovici, administratorul moșiei regale Brosceni, G. Duperret, I. Voinescu, G. Teodorescu-Kirileanu, etc. După slujbă, învățătorul N. Stoleriu,

a ținut o predică plină de învățăminte morale, pentru care și-a atras laude de la ascultătorii săi.

Totă lumea a trecut apoi la școlă. Aici s'a dat o serbare, cum foarte rar se vede.

Sala eră frumos împodobită cu ghirlande și corone de brad, stindarde tricolore și o expozițiune bogată de obiecte manuale lucrate de elevii și elevele școlii.

Programa serbării s'ar pute resuma în modul următor: Dirigintele I. Teodorescu, chestionază pe școlarii asupra tuturor faptelor mari românesce. Elevii răspund cu o precisiune și o pătrundere uimitore. Fie-care fapt e ilustrat printr'o recitare sau un cântec. Așa de pildă: Când s'a vorbit de frații înstrăinați, un elev recită poezia «Românul Macedonean,» altul «Doina din Basarabia,» un al treilea «Dulce Bucovina,» al patrulea «De departe» al cincilea «Graiul neamului,» în fine se cântă «Liga Română.» Apoi școlarii sunt întrbați despre gospodărie și economia casnică, de grija pe care o poartă M. S. Regele pentru ridicarea sătănelui pe cale economică și se cântă «Satul meu,» și «Plugarul Român,» Imnul orfelinatului Ferdinand din Zorleni.

Asistenții cari umpleau atât sala cât și ograda școlii, erau nu numai entusiasmați, dar mișcați până la lacrimi.

Serbarea s'a incheiat prin cuvintarea bunului protector al școlii d-l L. Basset, cuvintare plină de miez și de învățăminte folositoare. D-sa a mulțumit învățătorilor pentru munca ce o depun spre ridicarea neamului și îndemna pe părinți să-și dea cu drag copiii la școlă. Amintesece cu acest prilej de neobositul M. Lupescu, care se pôte socoti ca întemeetorul acestei școli. Mulțumese apoi revisorului școlar S. Ionescu pentru înțelepă conducere și munca neobosită ce-o depune pentru progresul școlilor din jud. Suceva.

Răspunde la acésta revisorul școlar, arătând că d-sa nu-și face de cât datoria în consciință și mulțumese d-lui Basset pentru deosebita atențiune și bine-voitorul sprijin ce dă școlii iar învățătorilor pentru munca neobosită și interesul ce poartă păturei din care s'au ridicat. Adăogând că se simte fericit de chipul cum au știut și sciū să-l înțelgă învățătorii din munții Sucevei.

Dirigintele școlii, I. Teodorescu, răspunde prin a arată fericirea ce simt învățătorii când greua lor muncă e apreciată, iar dinșii încurajați.

După amiață s'au adunat la școlă toți membrii societății pentru îmbunătățirea stărei culturale, morale și economice a sătănelor din comuna Brosceni, în număr de 100, și la vro-o 150 de alți sătăni; societatea are de președinte onorific pe d-l L. Basset, care e și inițiatorul ei.

Președintele activ, d-l N. Vlădoianu, judecător, face darea de semnă a mersului societății, arătând piedicile ce a întâmpinat și succesele obținute în realizarea scopului societății.

Au cuvintat dând sfaturi și combătând viciile și patimele ce bântuesc în comună, d-l L. Basset și învățătorii I. Teodorescu și Leon Mrejeru, cari lămuresc în chip limpede scopul ce urmăresce societatea.

Ședința se incheie alegându-se tot vechiul comitet.

În ziua de 21, după eșirea din biserică s'a servit celor 150 șco

lari prezenți, o masă îmbelșugată dată de d-nii L. Basset și D. Lалу, care cu ocasiunea intrării sale ca membru de onoare în societate, i-a dăruit și 100 lei.

La urmă s'au împărțit copiilor bombóne.

O elevă a mulțumit în numele tuturor copiilor, mărinimoșilor bine-făcători, prin următoarele cuvinte:

«Bunii noștri sprijinitori! Dați-mi voe, ca în numele fraților mei conșcolari, să vă arăt mulțumirile noastre pornite din adâncul inimei, pentru grija pe care ne-o purtați și bunătățile cu care ne dăruiti.

«Acum suntem mici și fără putere, dar vă încredințăm că făcându-ne mari, vom ști să urmăim cu vrednicie povețele pe cari ni le dați și să vă fim recunoscători pentru sprijinul pe care-l primim de la d-vóstră.

«Să trăiți mulți ani, bunii noștri, bine-făcători.»

Unul dintre Cantiniști a mulțumit d-lui Basset în numele săracilor cari se hrănesc și dorm la cantina școlii, datorită tot inițiativei generosului propovăduitor al gândurilor M. S. Regele.

Masa și mulțimea asistenților s'au fotografiat.

Ast-fel s'au petrecut în Brosceni ziua de Duminică *adevărat mare* pentru sătenii din acest retras colț al țerii, care vor păstră pentru tot-deauna o scumpă și frumoasă aducere aminte, slăvind în același timp, pe Inaltul stăpân al moșiei Brosceni M. S. Regele, și pe interpretul nobilelor Sale sentimente.

P. Gheorghiasa.

Cronica Săptămânii.

Corpurile legiuitoare s'au deschis Joi 14 Iunie curent, cu pompa obicinuită acestei solemnități.

— Ploile și grindina cădute în zilele din urmă au adus multe pagube prin județe. Așa în județul Iași a nimicit grădinile și viile din com. Bădeni. În județele Némțu și Botoșani, grânele au fost culcate la pământ, suferind stricăciuni. Mai multe poduri de pe ape au fost stricate cu totul. În jud. Putna, pagubele au fost de 10—15 la sută din prețul grânelor. O mulțime de poduri au fost nimicite de apele repeđi. În județul Brăila, Buzeuł a înecat mai multe câmpii cu holde, precum și părți mari din satele Vizireni, Făurei, Brateș și Găisenca. S'au trimes și bărci pentru scăparea locuitorilor.

Pagube mari au fost aduse de grindină și în jud. R.-Sărat, și în jud. Tecuciú, nimicind sute de hectare de grâu, porumb, ovéz și secară.

— Ministerul de lucrări publice a cerut comitetului meseriașilor liste de numele lucrătorilor fără lucru, spre a-ı întrebuința la lucrările acestuı minister.

— D-l Ministru de răsboiu a dat o circulară cu privire la liberarea foilor de drum ale gradelor inferioare aflate în congediu. Se atrage atenția de a nu se mai elibera asemenea foi de cât potrivit regulamentului militar. Soldații cari la întórcerea din congediu cer foi de drum, să li se refuze și dacă nu-și pot plăti singuri bi-

letul de tren, să li se dea ordin a porni pe jos. În același timp vor fi dați în primirea geandarmeriei până la garnisóna lor de reședință.

— O parte din Bulgarii învinuiți că au luat parte la uciderea regretatului Mihăileanu au fost găsiți nevinovați de judecătorul de la Sofia. Ei au și fost puși în libertate. Au fost găsiți însă vinovați Sarafoff, Covaceff, Stoianoff și Troleff.

— I. P. S. Ioachim III, noul patriarh ecumenic din Constantinople, a fost primit în audiență de către Sultan, potrivit obiceiului. Mai mulți mitropoliți și funcționari înalți l-au însoțit la palat. Patriarhul a dat citire unei adrese de devotament către Sultan. Apoi a avut loc în biserica catedrală din Fanar, slujba întăririi noului patriarh. Noul patriarh, îmbrăcând odăjdiile, și având în mână globul pămîntesc cu cruce, a bine-cuvîntat poporul din amvon. A urmat apoi primirea toiagului (sceptrului) patriarhal din mâna unuia din mitropoliții de față.

DE LA SATE

În sêra zilei de 22 Aprilie a. c., în comuna Băilescu-Dolj, în localul școlii de băieți No. 2, s'a dat de către învățătorii locali cu elevii, o serbare școlară. S'au jucat piesele: «De necaz» și «Ce face dracul,» de Th. Speranță.

Publicul a rămas pe deplin mulțumit.

La această serbare a asistat și Prințul George Știrbey, împreună cu d-l Făreanu inspectorul moșiilor Prințului.

Cu ocaziunea acestei serbări Prințul George Știrbey a bine-voit a da în folosul serbarei suma de 200 lei; iar d-l Făreanu a dat suma de 20 lei.

Suma încasată la această serbare este de 465 lei, din care scădându-se cheltuielile, rămâne venit net suma de lei 340 care se va distribui în modul următor:

Suma de 200 lei se va trimite pentru cantinele școlare, 100 lei se va depune la Casa de economii pînă la începutul anului școlar viitor, când se vor cumpăra cărți copiilor săraci din localitate, iar 40 lei se vor întrebuintă în folosul școlii de băieți No. 2, spre a se cumpăra instrumente agricole și de lucru manual, din cele mai trebuincioase.

M. Mihălescu
Învățător-diriginte.

În ziua de 6 Iunie a. c., d-l Ion Kalinderu, cu prilejul inspecției ce a făcut domeniului coronei Cocioc, s'a interesat, ca în tot-deauna, în deaprobe și de mijlocele de propășire a țăranilor.

Visitând școla din cătuna Brătulesci, a cercetat cu deamănuntul lucrările manuale ale elevilor, dându-le atât lor cât și învățătorilor povește folositoare.

A cercetat și instalațiunile pentru teatrul rural de carî a rămas pe deplin satisfăcut, dărîind copiilor portretele familiei regale și cartea despre cultura cănepei și a inului.

Un însemnat număr de locuitori, de și eră di de lucru, aflând de sosirea pe neașteptate a d-lui Kalinderu, au venit să-i mulțumescă pentru grija ce le pörtă în tôte.

MULȚUMIRI

Sub-serisul, aduc căldurose mulțumiri d-lui Olimpiu Boiu, președintele societății culturale «Ión Kalinderu,» pentru că a donat din partea societății suma de 100 lei, cu care s'a cumpărat cărți la elevii cei săraci de la cele 3 școli din comuna Bicaz, la începutul anului școlar 1900—1901, cum și suma de 60 lei, spre a se cumpăra de Pasci, haine la școlarii săraci.

Teofănescu-Gribinceu
Dirig. școlii, Bicaz.

STEAU A

Societatea *Steaua* are de scop a lucra pentru întinderea învățaturii în popor, prin tipărirea și răspândirea de scrieri și publicații morale, patriotice și de folos practic, și pentru împiedecarea, prin toate mijlocele legiuite, a răspândirii de scrieri și publicații imorale, sau cu tendințe contrarii statului și ideii naționale române.

Cotisația este de cel puțin *doi lei* pe an, iar pentru învățători, preoți rurali și săteni, de cel puțin *un leu* pe an. Fie-care membru este îndatorat ca, în cel d'întăiu an după primirea sa, să facă a se primi în Societate cel puțin alți doi membri noi.

Cererile de înscriere, însoțite de cotisația pe un an, se pot adresa d-lui *Petru Gârboviceanu*, strada Sf. Ecaterina, București.

Comitetul. *Președinte*, Ioan Kalinderu, *membru al Academiei Române* — *Vice-președinte*, Sava Șomănescu, *mare proprietar, fost senator*. — *Administrator șicasier delegat*, Petru Gârboviceanu, *deputat, director al Șc. Normale a Societății pentru învățatura poporului român*; — *Secretar*, Const. Banu, *profesor secundar și inspector școlar* — *Membru*, Spiru C. Haret, *Ministru, profesor Univers.*; I. Dimitrescu Procop., *senator și Primar al Capitalei*; M. Vlădescu, *deputat, profesor universitar*; Cristu S. Negoescu, *profesor secundar*; Dim. Cecropid, *institutor, președinte al Societății corpului didactic primar*. — *Censori*, Const. Alimăneșeanu, *inginer de minc*; Preotul econom Const. Ionescu, *profesor secundar*; Const. Alexandrescu, *revisor școlar*

Membrii înscriși și cotisațiunii plătite (Urmare).

Sachelarie Zamfirescu A. K., (Tureatca), lei 1; Grigoraș V., (Tg. Săveni), lei 1; Scriban T., (Tg. Dărăbani), lei 1; Pușcașu D. V., (Pomârla), lei 1; Nestor V. Gh., (Păltinișul), lei 1; Mironescu I. M., (Vamlerți), lei 1; Moruzi D. C., (Drăgușeni), lei 1; Ionescu Alex., (Ghiruni-Curt-Mitar.), lei 1; Rotărescu, (Broscăuți), lei 1; Romanescu D., (Dorohoiu), lei 2; Răchițenu I., (Broscăuți), lei 1; Bălineanu I., (Cordarinii), lei 1; Ștefănescu P., (Vaculesci), lei 1; Oane Em, (Sârbii), lei 1; Beiu C., (Melenco), lei 1; Vasiliu V., (Mihaileni), lei 2; Paladi E., (Herța), lei 2; Dobias A., (Cristinesci), lei 1; Placa N., (Vlăsinesci), lei 1; Lavroski Const., (Turétca), lei 1; Enăcenu D. V., (Lișna), lei 1; Cernat I., (Haverna), lei 1; Gheorghiu, (Lipotenii Cord), lei 1; Țintă E., (Mitoc), lei 1; Alexandrescu I., (Hudesci Mari), lei 1; Vicol Gh., (Grămesci), lei 1; Ștefănescu I., (Hoverno), lei 1; Tenie Alex. (Dorohoiu), lei 2; Bogrea Gh., (Herța), lei 2; Chipoil Gh., (Virful-Câmpului), lei 1; Cristescu A., (Tatărăse M.), lei 1; Gafițenu, (Pomârla-Hilișeu), 1; Adamescu D., (Dimocheni), lei 1; Cristea I. Gh., (Hudesci-Mari), lei 1; Ciornei Aneta, (Uriceni), lei 1; Ionescu Gh. N., (Mamornița), lei 1; Rădășanu I. Gh., (Boscăuți), lei 1; Torusa D., (Zooriștea), lei 1; Popovici V. G., (Adâncata), lei 1; Nimerenu M. I., (Prelipca-Văculesci), lei 1; Tomachir I. N., (Turétca), lei 1; Protopopescu G. C-tin revisor școlar, (Ialomița), lei 4; Demetrescu Pr. Ecaterina institutore, (Călărași), lei 3; Ionescu T. Dr. Ana institutore, (Călărași), lei 10; Zamfirescu Elena institutore, (Călărași), lei 3; Constantinescu Polixenia institutore (Călărași), lei 3; Niculescu Caliope institutore, (Călărași), lei 2;

Vasilescu Victor institutor, (Călărași), lei 2; Țopescu N. institutor (Călărași), lei 2; Rădulescu I. Petre institutor, (Călărași), lei 2; Mircea V. Elvira institutore. (Călărași), lei 2; Mircea V. institutor, (Călărași), lei 2; Popescu R. P. institutor, (Călărași), lei 2; Petrescu Atina învățătoare, (Călărași), lei 1; Dimitrievici Octavia institutore, (Călărași), lei 2; Popescu F. At. avocat, (Călărași), lei 5; Stanciu N. Vasile, direct. de gimnasiu, (Călărași), lei 2; Alexandrescu G. învățător, (Lehliu), lei 2; Dobrescu M. învățător, (Chiochina), lei 2; Canciu I. învățător, (Malu), lei 2; Georgescu I. învățător, (Bogata), lei 2; Georgescu Const. învățător, (Sudiți), lei 1; Ionescu Th. învățător, (Bucu), lei 1; Constantinescu G. învățător, (Lupșeanu), lei 1; Popescu Emanoil învățător (Ciocănesci-Mari), lei 1; Călinescu Const. învățător, (Cocomenca), lei 1; Popescu Șerban învățător, (Mitașesci), lei 1; Stănescu N. învățător, (Bordeșelu), lei 1; Fieara Ilarian Preotu învățător, (Plevna), lei 1; Dobrescu N. învățător. (Manasia), lei 1; Lăzărescu Gh. învățător, (Rădelesci), lei 1; Georgescu Alex. învățător, (Ograda), lei 1; Bărbulescu Alex. învăț., (Larga), lei 1; Radu I. Cristea învățător, (Cunesci), lei 1; Nițulescu N. învățător, (Rasa), lei 1; Rădulescu Petre învățător, (Ulm), lei 1; Rădulescu Radu învățător, (Roși), lei 1; Popescu Radu învățător (Dichiseni), lei 1; Constantinescu I. învățător, (Dodosc), lei 1; Popescu George învățător, (Vlad-Țepeș), lei 1; Vasilescu Atanasie învățător, (Petroiu), lei 1; Vasilescu N. învăț., (Găunoși), lei 1; Bârzea I. I. învățător, (Slobozia), lei 1; Ionescu I. învățător, (Slobozia), lei 1; Vasilescu D. învățător, (Petroiu), lei 1; Popescu Const. învățător, (Cosmulesci), lei 1; Antonescu C. D. învățător, (Ciocon-Serbi), lei 1; Vasilescu Ene învățător, (Piua-Petri), lei 1; Călinescu Th. învățător, (Găldău), lei 1; Dobrescu Anton învățător, (Zegalia), lei 1; Bojogescu Gh. învățător, (Perieții), lei 1; Căpriceru N. C. învățător, (G. Lazăr), lei 1; Popescu G. preot și învățător, (Cosoreni), lei 1; Demetrescu Ștefan învățător, (Ulm), lei 1; Stoenescu Atanasie învățător, (Perieții), lei 1; Baboia M. Ion învățător, (Șocarici), lei 1; Nicolescu Vasile învăț., (Socolele), lei 1; Mihăilescu Mihail învățător, (Cécu), lei 1; Popescu Ion preot, (Călărași), lei 1; Georgescu Ion învățător, (Bogata), lei 1; Șerbănescu C. învățător, (Smirna), lei 2; Dițescu C. sâtean, (Cosimbeni), lei 2; Luculescu Gh. sâtean, (Călărași), lei 2; Tănăsescu Benone sâtean, (Călărași), lei 2; Bărbulescu Ragu învățător, (Poiana), lei 1; Tomescu Ștefan învățător, (Poiana), lei 1; Popescu Zoe învățătoare, (Ciulnița), lei 1; Petrescu N. doctor, (Slobozia), lei 2; Meșter Ludvig farmacist, (Călărași), lei 2; Nicolescu Ion învățător, (Dor-Mărunt), lei 1; Poenaru S. Th. învățător, (Moldoveni), lei 1; Popescu Anton învățător, (Lehliu), lei 1; Popescu Z. D. învățător, (M.-Vitézu), lei 1; Pavelescu Zanfir învățător. (Rași), lei 1; Anastasiu I. M. învățător, (Bărcănesci), lei 1; Popescu Ion Alescenă învățător, (Speteni), lei 1; Ionescu Coman învățător, (Giurgeni), lei 1; Pavelescu D. învățător, (Chióra), lei 1; Șerbănescu Gh. învățător, (Tiofilesci), lei 1; Ionescu Cristea învățător (Bărcănesci), lei 1; Roșetenu I. învățător, (Roșeți-Volnași), lei 1; Negulescu Th. învățător (Ivănesci), lei 1; Mostorga Gh. învățător, (Cuingiuc), lei 1; Popescu St. învățător, (Tonea), lei 2, Constantinescu I. (Dudesci), 2.

(Va urma în No. viitor.)

BANCA ROMÂNIEI

Capital social de 25.000.000 fr. îmi
părțit în 50.000 acțiuni de 500 fr. din
cari 150 fr. vërșați.

Comitetul central :

- la Londra
- Lachlan Mackintosh Rate,
- Esquire ”
- G. I. Goschen ”
- ”
- Viscount Duncannon ”
- Hon. H. A. Larvrence ”
- M. Adolphe Vernes à Paris
- M. Charles Mallet ”

Director: M. C. A. Stolz

» ajutor: M. E. E. Goodwin

Censori: Ioan Kalinderu, Demetru
Ioan Ghika și Arthur Green.

Sediul social

Piața sf. Gheorghe, București
Sucursală la Brăila, Agenția la Londra.

Călăuza către meserii este cartea cea mai nimerită a se da ca premii în timpul de față. Această carte este aprobată și autorisată de Onor. Minister al Instrucțiunii publice a se răspândi în popor, ca foarte folositoare pentru îndrumarea către meserii. Efectul acestei cărți a fost surprinzător:

Ingrămădirea cea mare de copii pe la gimnaziile și licee a scăzut într-un mod simțitor, acolo unde această carte s'a răspândit mai mult. Invetătorii Institutului, Autoritățile și toți oamenii iubitori pentru propășirea nemulului românesc, sunt rugați a contribui la răspândirea acestei cărți, ca ast-fel și noi românii să ne îndrumăm către profesiunile libere.

Prețul cărții fiind numai 50 bani, se găsește la librării cât și la autor: N. Bibiri, în 'acău.

GRĂDINA PREOTUL ILIE, Biserica Cotroceni, București. — Arbori fructiferi, Arbori pentru șosele, Arbori altoiți de ornament Arbusti, Plante urcătoare, Brazi, Pini austriaci, Thuia și altele. Stupi, Trandafiri, etc.

Cel mai mare și cel mai vast magazin din Țară și singurul care vinde eftin

LA TOATE SEZOANELE

București, Calea Victoriei 27, lângă Poliția Capitalei.

Ghete pentru bărbați

- De vax cu elastic, 12,95, 11,95, 10,95
- » » extra-fine, 13,95, 12,95, 11,95
- » » cu șirete, 13,95, 12,95, 11,95

Ghete de lack pentru salon cu elastic și șirete, 12,95, 11,95

- de lack întregi, 14,95 13,95
- » » facon Klappe, 15,95
- » » pentru d-niiofiț. 14,95, 13,95
- » » ou nasturi, 15,95, 14,95
- » glace vax cu nasturi, 15,95, 14,95
- » chevr. cu elastic. 15,95, 14,95, 13,95
- » » nasturi, 16,95

- Ghete color. simple, 13,95, 12,95
- » » beseturi, 14,95, 13,95
- » » șirete, 14,95, 13,95, 12,95
- » » nasturi, 14,95, 13,95
- » » piele rus. 15,95, 14,95

Pantofi pentru bărbați

- De gems, 10,95, 9,95, 8,95
- » chevreaux american, 9,95
- » » franțuzesc, 12,95
- » color. 11,95, 10,95, 9,95, 8,95
- » piele rusescă, 12,95, 11,95

Ghete pentru dame

- De gems, 9,95, 8,95, 7,95
- » chevreaux, 13,95, 12,95, 11,95, 10,95
- » » ext. fine, 15,95, 14,95, 13,95, 12,95
- » » High-Liffe, 16,95
- » color. 12,95, 11,95, 10,95
- » » High-Liffe, 15,95, 14,95
- » » extra-fine, 13,95, 12,95, 11,95

Pantofi pentru dame

Colori și negre, 9,95, 8,95, 7,95, 6,95, 5,95, 4,95.

Ghete pentru băeți, fete și copii

- Pentru băeți, 9,95, 8,95, 7,95, 6,95
- » fete 6,95, 5,95, 4,95
- » copii 5,95, 4,95, 3,95, 2,95

Nu mai la toate sezoanele se poate găsi încălțăminte bună și cu prețuri fabuloase de eftine.

Magasinul la toate Sezoanele lângă Poliția. București, Calea Victoriei 27, București.

5%

Cupon de reducere pentru cititorii Albinel.

Cititorii revistei vor avea un scădemint de 5% din prețurile însemnate, prezentând couponul.